

אפשר לסקור ולסכם חיים שלמים, 80 שנה?

הזכיר הוא רצף של רגעים, אירוע, תמונות, מגעים, אמירות.

חלקם קבועים בזיכרון וחלקם מבלתי ניתנים בהקשרם ושוקעים עד הפעם הבאה.

אורה אחותי היחידה ואני גדלו בילדות של קיבוץ עיר, בן שנים מעטות בלבד, להורינו צביה ויעקב מקבוצת המייסדים. קיבוץ קטן ואנשים בו גדולים.

החינוך השיתופי ו"חברת הילדים" במרכזה ולבית ההורים מוקצת שעottaacha'ץ והערב, זמן איכות לא מספק. והיו טוילים משותפים, ימי הולדת משפחתיים והשתתפות באירועים הציבוריים של הקיבוץ.

הבדל בגיל בין לבני אורה רק שנה וחצי, אבל היא הייתה שלוש כיתות מעלה, פ' שניים! זה הקנה לה יתרונות משמעותיים בדרגת השתתפות באירועי הקיבוץ ובשעות "הליכה לשון" ואני הקטן מסתכל עליה ועל בני כיתה מלמטה למעלה.

דרך חינוך התנהלו במקביל, לפעמים נשלחות זו לזה ולעתים מתרחיקות.

תמונת-אורה בצבא במדี้ הנוח"ל, כמה יפה היא הייתה! חתונה, ליאור הקטן בפעוותן.

עבדים יחד בمزכירות הקיבוץ. אורה מפליאה בכשר הכתיבה וניסוח מכתביהם, החלטות, תקנות. כל ברכה שלה לאירוע משפחתי, או יום הולדת, היא תמיד מלאכת מחשבת מהנה.

במרכז החיים של אורה נמצאים הילדים, המשפחה ועובדתה המסורתית והמקצועית בمزכירות, היום קוראים לה מנהלת....

אנחנו, אילת ואני מרוחקים, תרתי משמע, לשנים בחוץ לארץ. אורה תמיד שומרת על קשר, דואגת לזכויות וمعدכנת. גם מגיעה לטיעול משותף בלתי נשכח לסוקוטלנד.

הבזקים : ב"קוקpit" עם ליאור בטישת אל על מבנג'וק.

צפי ומירב ששומרות על קשר מופלא כל השנים.

אלון – בהקמת מפעל יוצר של פלרטם בפנסילבניה.

אורה אחותי היחידה השAIRה בלבכתה שלושה ילדים, אחד עשרה נכדים וכן אחד נהדרים כולם! והרבה זיכרונות על חריצות, אכפתיות, מסירות ואהבה לכל דבר שעסקה בו. התקופה האחרונה של מחלתה הארורה לא תעיב אל כל אלה.

אילת ואני מבקשים להוזות לצוות הסיעוד והצוות הרפואי של רמת יוחנן שלא חסכו כל מאמץ כדי להקל על אורה במחלהה. וכמוון גם לניסה המטפלת המסורתה שלא משה מミיטהה של אורה,

עד רגעיה האחרונים. יהי זכרה של אורה ברור!!!